

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	xι
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΡΚΤΙΚΟΛΕΞΩΝ	xiii
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ	xv
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΠΙΝΑΚΩΝ	xvii
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΙΚΟΝΩΝ	xix
ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ	3
01. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ	13
1. Η τεχνολογική επανάσταση, οι γεωπολιτικές εξελίξεις και η νέα κανονικότητα	15
2. Η πανδημία της Covid-19, η τουριστική μονοκαλλιέργεια και η πορεία του τουρισμού στην Ελλάδα και τον κόσμο	22
3. Η έρευνα και η μελέτη της σχέσης του τουρισμού και της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς στο περιβάλλον του τουριστικού προορισμού	30
02. ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΗΣ «ΧΟΡΗΓΙΑΣ» ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	39
1. Η νέα δυναμική τάση του βιωματικού τουρισμού, η πανδημία, η ψηφιακή επανάσταση και οι επιπτώσεις τους στον προορισμό	41
2. Οι τεχνολογικές εξελίξεις μετά την πανδημία στο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό περιβάλλον	45
3. Το πρόγραμμα ανάκαμψης και ανθεκτικότητας της ΕΕ και το αντίστοιχο «Ελλάδα 2.0»	50
4. Η κλιματική αλλαγή, οι ΑΠΕ, η πανδημία και οι επιπτώσεις τους στον τουριστικό προορισμό	59
5. Οι προοπτικές για τον ελληνικό τουρισμό, την αρχιτεκτονική κληρονομιά και τον θεσμό της «χορηγίας»	65

03. Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΕΙΛΕΣ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΕΙΦΟΡΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	81
1. Οι προκλήσεις και οι δημιουργούμενες επιπτώσεις από τη συνεχή εξέλιξη και μεταμόρφωση του φαινομένου της παγκοσμιοποίησης	83
2. Η πανδημία και οι επιπτώσεις της στο περιβάλλον της εργασίας και στον τουριστικό προορισμό	91
3. Οι πιθανές συνέπειες της πανδημίας στο τουριστικό περιβάλλον και στη διαδικασία της παγκόσμιας σύγκλισης για την αντιμετώπιση των μεγάλων απειλών του πλανήτη και της ανθρωπότητας	99
04. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΤΑΣΕΙΣ, ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	113
1. Οι ρίζες του τουριστικού φαινομένου, σύντομη ιστορική αναδρομή	115
2. Η ανάπτυξη του τουρισμού στην Ευρώπη και την Ελλάδα	120
3. Η αναμενόμενη ανάκαμψη του τουρισμού μετά την πανδημία της Covid-19 και η προκύπτουσα νέα κανονικότητα	127
4. Η μεγέθυνση, ο ρόλος και οι προοπτικές του ψηφιακού τουρισμού στον κορεσμό δημοφιλών προορισμών και στον θεσμό της χορηγίας	157
05. Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΩΣ «ΧΟΡΗΓΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΣΗ ΤΗΣ	167
1. Η καταγραφή των ετοιμόρροπων κτιρίων στην Ελλάδα το 2020	171
2. Οι προοπτικές του θεσμού της χορηγίας για την υποστήριξη της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς στη νέα ψηφιακή εποχή	178
3. Τα προγράμματα του ΕΟΤ: «Ξενία» (1953-1967), παραδοσιακοί ξενώνες, αποκαταστάσεις διατηρητέων (1974-1981) και ο θεσμός της χορηγίας	183
4. Χαρακτηριστικά παραδείγματα εφαρμογής του θεσμού της χορηγίας σε επιλεγμένες περιοχές της Ελλάδας	189
06. Η ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ:	199
1. Η πράσινη οικονομία, ο πράσινος τουρισμός και ο θεσμός της «χορηγίας» για την υποστήριξη της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς	203

2. Η ενεργειακή αναβάθμιση των υφιστάμενων κτιρίων: «Renovation Wave Strategy» και οι «έξυπνοι» τουριστικοί προορισμοί	208
3. Η συμβολή της αρχιτεκτονικής κληρονομίας στο χτίσιμο του πράσινου προϊόντος των τουριστικών προορισμών	211
07. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ	215
Εισαγωγικό σημείωμα	215
Πρώτο παράδειγμα: ARCHONTIKO ARISTIS	217
Δεύτερο παράδειγμα: KINSTERNA	230
Τρίτο παράδειγμα: MAVROMICHALAI	250
Τέταρτο παράδειγμα: ARCHONTIKO CHIOTIS	268
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	289
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ	299
ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ	307

07 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η επιλογή των τεσσάρων παραδειγμάτων αποκατάστασης και επανάχρησης διατηρητέων και παραδοσιακών κτιρίων ή κτιριακών συγκροτημάτων, που εδώ αποφασίστηκε να παρουσιαστούν, έγινε με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

I. Αντιπροσωπεύουν δύο σημαντικές γεωγραφικές περιοχές της Ελλάδας, Ήπειρο και Πελοπόννησο, που διαθέτουν πλούσιο κτιριακό πλούτο με ιδιαίτερα μορφολογικά κτιριοδομικά, (τεχνικά-

τεχνολογικά), λειτουργικά και βιοκλιματικά χαρακτηριστικά, τα οποία προσφέρονται για τη νέα τουριστική χρήση η οποία χρηματοδοτεί την αποκατάστασή τους και για την οποία προορίζονται. Αντιπροσωπεύουν επίσης το ευρύ φάσμα της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς και παρουσιάζουν διαφορετικές επιλογές και δυνατότητες επεμβάσεων οι οποίες είναι δυνατόν να εφαρμοστούν τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο του κάθε έργου.

2. Καλύπτουν ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, από τη δεκαετία του 1980 μέχρι σχετικά πρόσφατα, οπότε και εφαρμόστηκε η συγκεκριμένη μεθοδολογία αποκατάστασης, αξιοποίησης και τουριστικής επανάχρησής τους από το αρχιτεκτονικό γραφείο μας.

3. Τα κτιριακά κελύφη ανήκουν σε διαφορετικές κατηγορίες αρχιτεκτονικού τύπου δομής και μορφολογίας προηγούμενης χρήσης, κατασκευαστικής ποιότητας και ιστορικού περιβάλλοντος, ενώ η υπάρχουσα κτιριοδομική τους κατάσταση, ιδιαίτερα κρίσιμη παράμετρος επιλογής τους για να παρουσιαστούν, βρέθηκε να παρουσιάζει από μικρή έως πολύ μεγάλη ερήμωση, με επακόλουθο να απαιτούν διαφορετική μεθοδολογική προσέγγιση αποκατάστασης.

4. Δημοσιοποιούμενα, πιστεύουμε ότι προσφέρουν εκείνα τα στοιχεία εμπειρίας, που μπορεί να ενδιαφέρουν την επιστημονική κοινότητα, τους αρχιτέκτονες, μηχανικούς, τεχνικούς, την τουριστική οικογένεια, ιδιαίτερα τους μεταπτυχιακούς φοιτητές των ΑΕΙ που σχετίζονται με το συγκεκριμένο αντικείμενο, αλλά ακόμη και το ευρύτερο κοινό που ενστερνίζεται την ευαισθησία για την προστασία και ανάδειξη του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, ως προς τις τάσεις, τις επιστημονικές μεθόδους, τα τεχνικοοικονομικά δεδομένα που διαμορφώνουν και, γενικότερα, τους προσφερόμενους τρόπους αντιμετώπισης-αποκατάστασης των δομικών και οικοδομικών προβλημάτων των κτιρίων, σε συνδυασμό με την υιοθέτηση και ενσωμάτωση σύγχρονων τεχνολογικών δεδομένων που προσφέρονται για τη νέα χρήση των κτιρίων.

Ο αντικειμενικός στόχος της διατήρησης των ευαίσθητων πόρων της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς, μέσα από νέες ή παλιές προσφερόμενες συμβατές χρήσεις, συμπληρώνει τη βασική στόχευσή μας για τη διακοπή της φυσικής φθοράς των κτιρίων, επανορθώνοντας τις υπάρχουσες ζημιές (ερείπωμένα τμήματα, αλλοιώσεις, κλοπές οικοδομικών μελών κλπ.) και επιτυγχάνοντας ταυτόχρονα στατική θωράκιση και μορφολογική-αισθητική αναβάθμισή τους στη βάση επιστημονικών και τεκμηριωμένων μεθόδων επεμβάσεων, αντί για αυθαίρετες προσαρμογές και αισθητικές ωραιοποιήσεις.

Οι κατευθυντήριες αρχές των αποκαταστάσεων είναι η διατήρηση, στον μέγιστο βαθμό, της αυθεντικότητας του κτιριακού συνόλου, η χρησιμοποίηση παραδοσιακών υλικών και τεχνοδομικών μεθόδων και η ένταξη των νέων εγκαταστάσεων εκσυγχρονισμού στο δεδομένο παραδοσιακό

υπόδειγμα, φροντίζοντας οι επεμβάσεις για λειτουργικούς λόγους να διατηρούν τη διάκριση των αυθεντικών από τις απαραίτητες προσθήκες, όπως και ευελιξία για τη μελλοντική αναδόμησή τους (ανεμπόδιστη αντικατάστασή τους) σε πιθανές προσεχείς φάσεις εκσυγχρονισμού του κτιρίου. «Ελπίζεται» ότι η συγκεκριμένη έκδοση, που ουσιαστικά επιχειρεί για πρώτη φορά να παρουσιάσει το ιδιαίτερο αυτό θέμα, διερευνά επαρκώς τον θεσμό της χορηγίας, μιας από τις πολλές ευεργετικές πτυχές της τουριστικής δραστηριότητας που επιφέρει πολλά οφέλη στον πολιτισμό, την κοινωνία και την οικονομία, ειδικότερα σε σχέση με την αμφίδρομη υποστήριξη που προσφέρει αλλά και δέχεται, διασώζοντας και αξιοποιώντας τον κρίσιμο πολιτιστικό πόρο, όπως ενδεικτικά γίνεται εδώ, της νεότερης αρχιτεκτονικής κληρονομιάς της χώρας μας, υποκαθιστώντας έτσι, σε κάποιον βέβαια βαθμό, τον θεσμοθετημένο ρόλο της αρμόδιας ελληνικής πολιτείας, η οποία δυστυχώς τον έχει, διαχρονικά, απεμπολήσει ή τον ασκεί περιθωριακά, συνήθως, κάτω από επείγουσες συγκυρίες και πιέσεις της κοινωνίας.

Πρώτο παράδειγμα: «Το Αρχοντικό της Αρίστης» στα Ζαγοροχώρια της Ηπείρου. Αποκατάσταση κτιριακού συμπλέγματος ενός διατηρητέου και τεσσάρων χαρακτηρισμένων όμορων παραδοσιακών κτισμάτων, με στόχο την επανάχρησή τους ως τουριστικού συγκροτήματος-Ξενοδοχείου 4 αστέρων.

A. Ιστορικά χαρακτηριστικά του έργου

Πρόκειται για ένα σύμπλεγμα πέντε κτιρίων, ενός διατηρητέου (σημαντικά ερειπωμένου) και τεσσάρων χαρακτηρισμένων ως παραδοσιακών (μερικών ή ακόμη και πλήρως ερειπωμένων) που αποκτήθηκαν και αποκαταστάθηκαν από τους νέους ιδιοκτήτες, δύο συγγενικά ανδρόγυνα από τη Σαλαμίνα, τους: Ρούλα και Γιώργο Δημητριάδη, Μαρία και Σταμάτη Φουρίκη, σε διάφορες χρονικές φάσεις, μεταξύ των ετών 1995 και 2000, προκειμένου, μετά την πλήρη τους αποκατάσταση, να επαναλειτουργήσουν με νέα τουριστική χρήση.

Το διατηρητέο κτίριο -ηλικίας τουλάχιστον 220 χρόνων, σύμφωνα με μαρτυρίες κατοίκων της περιοχής, των προηγούμενων κατόχων του ακινήτου, όπως και της σχετικής εντοιχισμένης πλάκας που βρέθηκε στο διατηρητέο κτίριο, η οποία αναφέρει το έτος που κτίστηκε το ακίνητο- χρησιμοποιούνταν ως παραθεριστική κατοικία του Αλή Πασά των Ιωαννίνων, κατά την περίοδο της Οθωμανικής κατοχής.

Στοιχεία σχετικά με την οικοδομική ιστορία των Ζαγοροχωριών και των συγκεκριμένων ακινήτων εντοπίστηκαν σε ιστορικές-συγγραφικές πηγές και από τη συγκριτική διερεύνηση ομοίων κτισμάτων του οικισμού ή της περιοχής.

Τα τέσσερα από τα πέντε κτίσματα ήταν σε εγκατάλειψη και αχρησία για πολλά χρόνια, αντίθετα με το χαρακτηρισμένο διατηρητέο κτίριο, το οποίο βρισκόταν σε συνεχή χρήση ως τα τελευταία χρόνια, πριν τη βίαιη κατακρήμνιση ενός τμήματος της στέγης από φυσική φθορά, προσβολή από φυσικά ή άλλα καταστροφικά φαινόμενα και άλλους άγνωστους παράγοντες σεισμικής αιτίας, πιθανής κόπωσης των υλικών κατασκευής των ή λόγω συνδυασμού δύο ή και περισσότερων από τους πιο πάνω παράγοντες και αιτίες.

B. Ομάδα μελέτης, επίβλεψης και κατασκευής του έργου

Συντονιστής μελέτης:	Δρ. Αικατερίνη Α. Παρπαΐρη, αρχιτέκτονας ΕΜΠ & PHD, Cambridge University
Συνεργάτες μελέτης:	Δρ. Απόστολος Δ. Παρπαΐρης, αρχιτέκτονας ΑΠΘ & MCD, Liverpool University Μαρίνα Κουτσογιάννη, αρχιτέκτονας ΕΜΠ Μαρία Κοκκαλάκη, Πολιτικός Μηχανικός Τ.Ε.
Επίβλεψη έργου:	Δρ. Απόστολος Δ. Παρπαΐρης, αρχιτέκτονας ΑΠΘ & MCD, Liverpool University
Στατική μελέτη/επίβλεψη:	Γεώργιος Αντύπας, Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ
Μηχαν/κή μελέτη/επίβλεψη:	Σταύρος Π. Τσιτσίρης, Μηχ/γος Newcastle University
Ηλεκτ/ική μελέτη/επίβλεψη:	Σταύρος Π. Τσιτσίρης, Μηχ/γος Newcastle University Δρ. Δημήτριος Α. Παρπαΐρης, Μηχ/γος UCL
Διακόσμηση:	Μαρία Φουρική & Ρούλα Δημητριάδη
Κατασκευή:	«Σταμάτης Φουρικής & Γεώργιος Δημητριάδης» Α.Ε.

Γ. Μεθοδολογία αποκατάστασης

Το διατηρητέο κτίριο, σε μεγάλο βαθμό, βρέθηκε σε κατάσταση μερικής ερήμωσης, επιτρέποντας έτσι τη μέγιστη δυνατή επαναφορά του στην αρχική του κατάσταση, σε σχέση προφανώς με τη μορφή, την κλίμακα, τον όγκο, το μέγεθος (διώροφο με χώρο στέγης και υπόγεια μικρή κρύπτη) και τα δομικά στοιχεία και τα κατασκευαστικά του υλικά. Ενδεικτικά να αναφέρουμε ότι τα βασικά υλικά που είχαν χρησιμοποιηθεί αρχικά και επαναχρησιμοποιήθηκαν στην αποκατάσταση, είναι τα ακόλουθα: πέτρα πλακοειδούς μορφής (τοπικός ηπειρωτικός τύπος) στη βασική τοιχοποιία και στις θολωτές κατασκευές του υπογείου, ξύλο τοπικής πεύκης στα κουφώματα, στα δάπεδα του ορόφου και της σοφίτας, τη στέγη, τις καμινάδες, τα πρέκια και τα διαζώματα της τοιχοποιίας, σχιστόπλακες Ηπείρου στην επικάλυψη της στέγης - όπως είχαν χρησιμοποιηθεί στην αρχική φάση. Όσον αφορά το τεχνικό προσωπικό στη διαδικασία αποκατάστασης που ακολούθησε, χρησιμοποιήθηκαν τοπικοί μαστορες της Β. Ηπείρου.

Αντίστοιχη προσαρμογή επιχειρήθηκε στον τύπο επεξεργασίας του εξωτερικού και εσωτερικού αρμολογήματος, στα πέτρινα και τα ξύλινα στοιχεία των εσωτερικών κλιμάκων, στις διάφορες διακοσμητικές ή λειτουργικές εσοχές, στις τοιχοποιίες, καθώς και στα ξύλινα πολύχρωμα ταβανώματα, όπου υπήρχαν.

Σε ό,τι αφορά τα πρόσθετα (νέα) υλικά που πρωτοχρησιμοποιήθηκαν, σχετίζονται με τις σύγχρονες απαιτήσεις ιδιαίτερα της νέας χρήσης του κτιρίου για ηχομόνωση, θερμομόνωση και υγραμόνωση στεγών και διαχωρισμού των βοηθητικών χώρων, όπως χώρων υγιεινής, με χρήση ηχοπετασμάτων που δεν επιφέρουν σημαντική αλλοίωση της μορφολογίας του διατηρητέου κτιρίου. Αντίστοιχη προσαρμογή επιχειρήθηκε και στις ανακατασκευές-αποκαταστάσεις των ερειπωμένων βοηθητικών προϋφιστάμενων κτισμάτων ή και των κατοικιών στις όμορες ιδιοκτησίες που στη συνέχεια αποκτήθηκαν και έτυχαν χαρακτηρισμού ως παραδοσιακών κτιρίων από τις αρμόδιες αρχές.

Ξεχωριστή προσπάθεια καταβλήθηκε στην αποκατάσταση της υφιστάμενης στεγασμένης αυλόπορτας στη βορειοανατολική πλευρά του ακινήτου που βρίσκεται στο χαμηλότερο επίπεδο (-7 μ.) ενός έντονα επικλινούς ανάγλυφου. Αντίστοιχη προσπάθεια έγινε και στη νέα βορειοδυτική πλευρά, στο υψηλότερο επίπεδο (0,00) του ενοποιημένου πλέον με τα όμορα κτίσματα και προκτίσματα ακινήτων που αποκτήθηκαν.

Τέλος, ιδιαίτερη υπήρξε η προσπάθεια να επιλεγεί κυρίως ντόπιο εξειδικευμένο τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό για τις περισσότερες οικοδομικές εργασίες, εκτός από τις Η/Μ και τις ηλεκτρονικές εγκαταστάσεις. Ευτυχής υπήρξε η συγκυρία με τη σχετική διευκόλυνση μετακίνησης Βορειοηπειρωτών από την Αλβανία, σε συνέχεια των κοσμοϊστορικών αλλαγών που τότε δρομολογήθηκαν στις πρώην σοσιαλιστικές και κομμουνιστικές χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων.

Η διαμορφωθείσα τουριστική μονάδα διαθέτει χώρους υποδοχής και εστίασης, μουσικής, χώρο πλυντηρίου-σιδερωτηρίου, χώρους προσωπικού, γραφείο, εκκλησάκι-μουσείο, χώρο μπιλιάρδου, βοηθητικούς χώρους αποθηκών, υγιεινής, υπαίθριους και ημιυπαίθριους χώρους καθιστικών, καθώς και 26 δωμάτια-μονόχωρες σουίτες εξοπλισμένα όλα με τζάκι. Η συνολική επιφάνεια των πέντε κτιρίων, μαζί με τις εξωτερικές λιθοδομές τους, φθάνει τα 1.100 μ² (κατανεμημένη σε υπόγειο, ισόγειο, όροφο και σοφίτα όλων των κτιρίων), σε μια συνολική επιφάνεια των οικοπέδων (επί των οποίων υπάρχουν τα 5 κτίρια) 1.060 μ².

Συμπερασματικά, μπορεί να υποστηριχθεί ότι το τελικό αποτέλεσμα υπήρξε προϊόν μιας επιτυχούς συνεργασίας όλων όσοι έλαβαν μέρος στο έργο, επιβεβαιώνοντας το πλεονέκτημα και την υπεραξία που έτσι προκύπτει για το παραδοσιακό κτιριακό σύμπλεγμα. Ωστόσο, αντίστοιχα

έργα αποκατάστασης, για να επιτύχουν υψηλούς στόχους, απαιτούν στενή και φιλική (αγαστή) συνεργασία, όπως συνέβη στη συγκεκριμένη περίπτωση του ιδιοκτήτου/ών με τις δημόσιες και τις τοπικές υπηρεσίες καθώς και με τους υπεύθυνους μελετητές, τον κατασκευαστή, τον διακοσμητή και τον διευθυντή του έργου.

Δ. Το έργο πριν την αποκατάσταση

(εικ.1α.1) Δυτική άποψη του διατηρητέου κτιρίου.

(εικ.1α.2) Μερική άποψη του διατηρητέου κτιρίου.

(εικ.1α.3) Γενικότερη άποψη του διατηρητέου κτιρίου.

(εικ.1α.4) Νοτιοανατολική όψη του διατηρητέου.

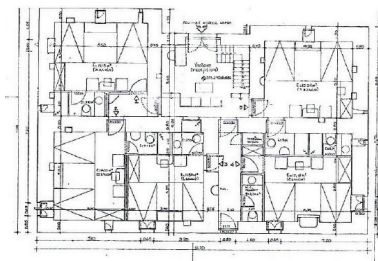

(εικ.1α.5) Εσωτερική όψη ερειπίων του διατηρητέου.

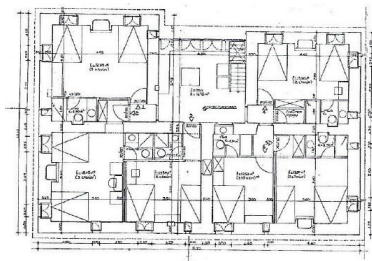

(εικ.1α.6) Εσωτερική όψη ερειπίων του διατηρητέου.

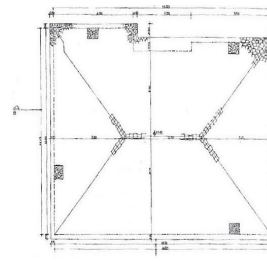
Ε. Το έργο μετά την αποκατάσταση

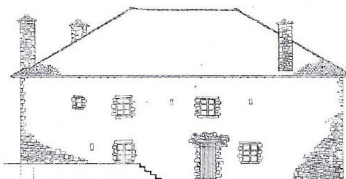
(εικ.Ιβ.1) Κάτοψη ισογείου
διατηρητέου κτιρίου.

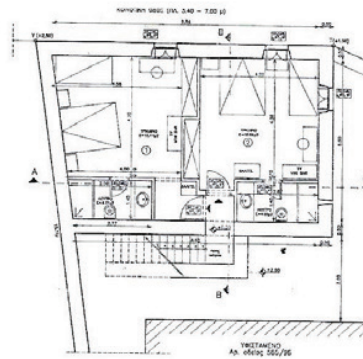
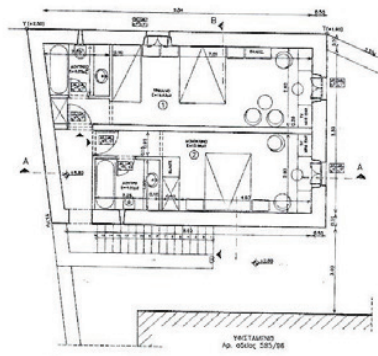
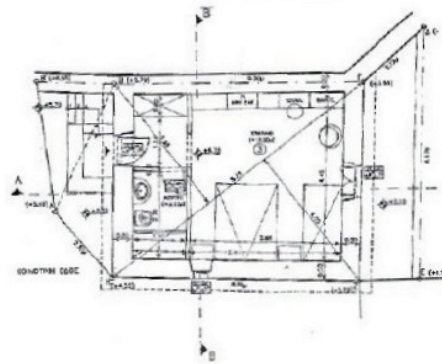
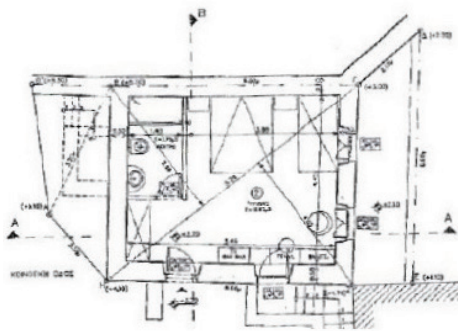
(εικ.Ιβ.2) Κάτοψη ορόφου
διατηρητέου κτιρίου.

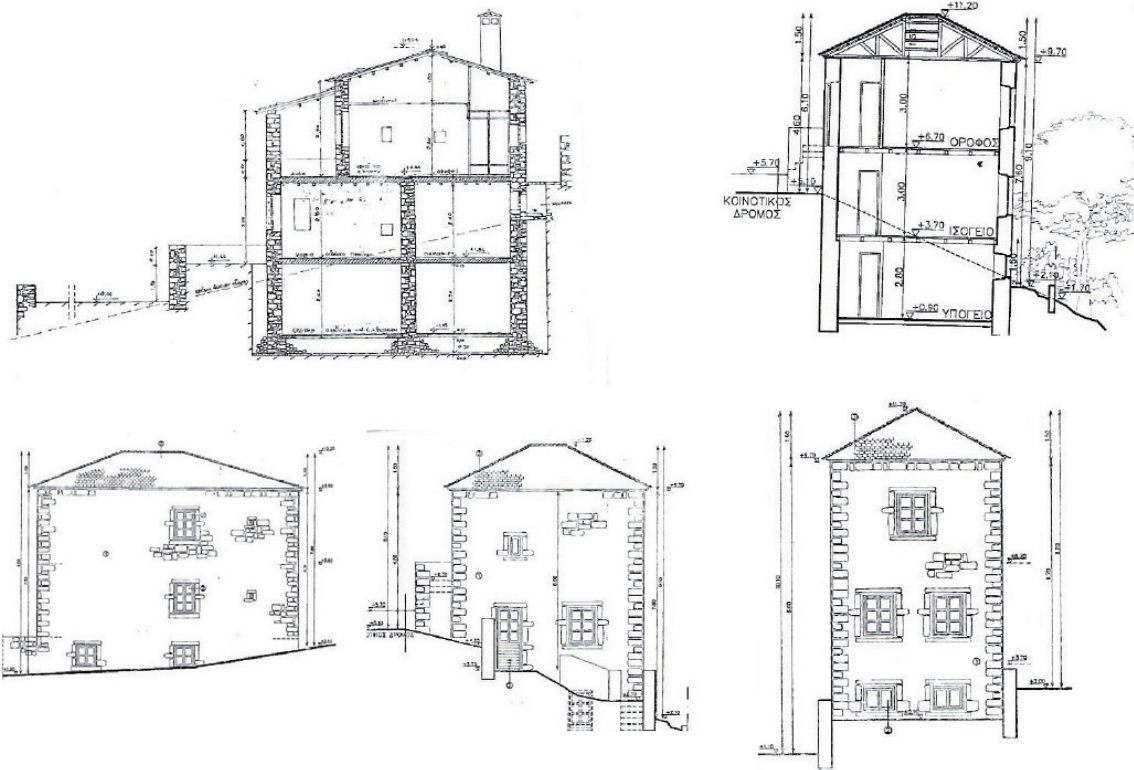
(εικ.Ιβ.3) Κάτοψη στέγης
διατηρητέου κτιρίου.

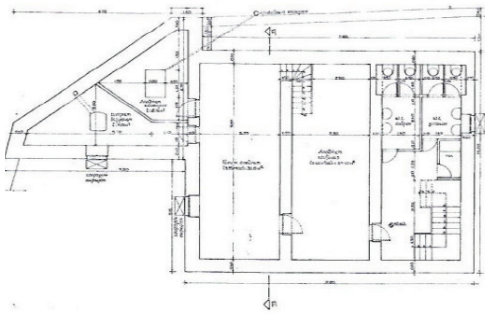
(εικ.Ιβ.4) Τομή. Ανατολική και δυτική όψη διατηρητέου κτιρίου.

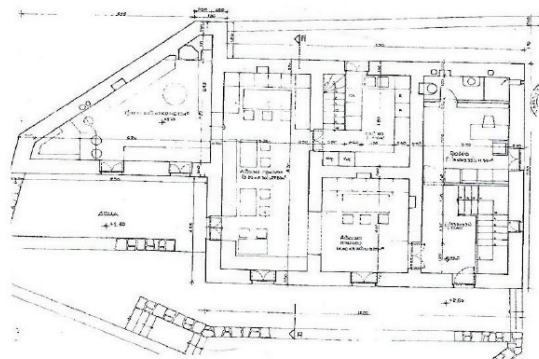
(εικ.Ιβ.5) Κατόψεις ισογείου και ορόφου δύο παραδοσιακών κτιρίων (2 και 3).

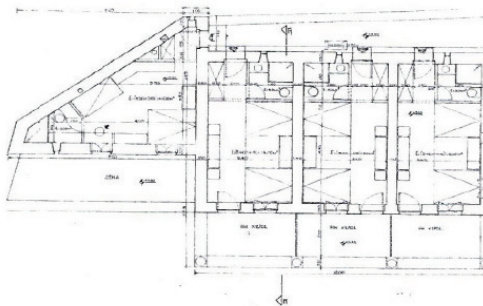
(εικ.Ιβ.6) Τομές και όψεις από δυο παραδοσιακά κτίρια (2 και 3).

(εικ.1β.7) Κατόψεις υπογείου του παραδοσιακού κτιρίου (I).

(εικ.1β.8) Κατόψεις ισογείου του παραδοσιακού κτιρίου (I).

(εικ.1β.9) Κατόψεις ορόφου του παραδοσιακού κτιρίου με την υποδοχή (I).